

Jeesuksen todistajat

Joh. 5:31-47

31. "Jos minä itse todistan omasta puolestani, todistukseni ei ole pätevä.

32. Minun puolestani todistaa toinen, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta antaa, on pätevä.

33. Te lähetitte Johanneksen luo lähettiläitänne, ja hän todisti totuuden puolesta.

34. En minä kuitenkaan ota ihmiseltä todistusta vaan sanon tämän, että te pelastuisitte.

35. Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte vain hetken iloita hänen valostaan.

36. Minulla on todistus, joka on painavampi kuin se, jonka Johannes antoi: teot, jotka Isä on uskonut minun täytettäväkseni. Ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.

37. Myös Isä, joka on minut lähettänyt, on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen hahmoaan,

38. eikä hänen sanallaan ole teissä pysyvää sijaa, sillä te ette usko häntä, jonka Isä on lähettänyt.

39. Te tutkitte Kirjoituksia, koska luulette, että teillä on niissä iankaikkinen elämä, ja juuri ne todistavat minusta.

40. Silti te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.

41. En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä.

42. Minä kyllä tunnen teidät: teissä ei ole Jumalan rakkautta.

43. Minä olen tullut Isäni nimessä, mutta te ette ota minua vastaan. Jos joku toinen tulee omissa nimissään, hänet te otatte vastaan.

44. Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee ainoalta Jumalalta?

45. Älkää luulko, että minä syytän teitä Isän luona. Teidän syyttäjänne on Mooses, johon te olette panneet toivonne.

46. Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte minuakin, sillä minusta hän on kirjoittanut.

47. Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te voisitte uskoa minun sanojani?"

Epäuskoiset uskoon

Millä tavalla voisimme vakuuttaa niitä, jotka eivät ennakkoluuloiltaan usko Jeesukseen? Millaisia todisteita Jeesus tarjoaa omasta jumaluudestaan? Mikä on pohjimmiltaan ihmisen tila epäuskossa?

Tunnusteen jälkeen

Tekstimme on loppuosa väittelystä, joka käytiin Jeesuksen ja uskonnollisten johtajien välillä 38 vuotta rampana maanheen miehen parantamisen jälkeen. Tunnusteen merkitys ilmenee vastustuksesta, jonka se nostatti. Vastakkainasettelu keskittyi aluksi kysymykseen sapatista mutta kärjistyi entisestään, kun Jeesus esitti väitteensä siitä, kuka Hän on. Hallitusmiehet näkivät parannetun kantavan vuodettaan sapatina ja teknisesti ottaen laki oli heidän puolellaan, kun he tuomitsivat miehen. Mutta meitä hämmästyttää heidän reaktionsa, koska hallitusmiesten täytyi tuntea mies, sillä olisi ollut uskomatonta, jos he eivät olisi tätä jo 38 vuotta kerjuulla elänyttä miestä tunteneet. He eivät siis kyenneet näkemään miestä, joka oli parannettu. He näkivät vain sapatin rikkomisen.

Ihmisen sokeus

Miehen vastaus kuului: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja kävele'." Hän yritti saada heidät näkemään se, että hänet oli parannettu. Mutta he eivät huomioineet tätä tosiasiaa millään tavalla. Sapatti oli kaikki, paranemishhime ei ollut mitään. Näillä miehillä on edelleen seuraajansa tänään. On tragedia, että ihmi-

nen voi olla aivan sokea suurille hengellisille ja moraalisisille voitoille. "He siivilöivät hytysen, mutta nielivät kamelin".

Kolmesti vahvistettu väite

Väittely siirtyi entistä kiivaampaan vaiheeseen. Hallitusmiehet ymmärsivät, mitä Jeesus tarkoitti. Jeesus väitti olevansa Jumalan kanssa tasavertainen puhuttelemalla Häntä Isäkseen. Tässä he olivat ymmärtäneet täysin oikein. Myöhemmin Jeesus sanoi: *"Minä ja Isä olemme yhtä."* He ymmärsivät Jeesuksen väitteen ja hylkäsivät sen.

Tekstimme edellä jakeissa 19-29 Jeesus kolmeen kertaan vahvistaa väitteensä todeksi käyttämällä painokasta muoto *"totisesti, totisesti minä sanon teille"*:

"Poika ei voi itsestään tehdä mitään ... Isä rakastaa Poikaa ... Isä ... on antanut kaiken tuomion Pojalle, että kaikki kunnioittaisivat Poikaa niin kuin he kunnioittavat Isää."

Jeesus toistamalla toistaa sitä, että Isä ja Hän tekevät yhdessä työtä.

Jeesus toistaa sanat *"totisesti, totisesti minä sanon teille"* (24) korostaessaan sitä, että Hänen toimintansa perustuu siihen, että Isä on lähettänyt Hänet. Se, joka uskoo Jeesuksen sanat, ei usko vain Häneen vaan myös Hänen Lähettäjäänsä. Joka niin tekee, saa iankaikkisen elämän. *"Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään."*

Kolmannen kerran sanat *"totisesti, totisesti minä sanon teille"* (25) toistuvat Jeesuksen osoittaessa, miten Hän tulee herättämään kuolleet ja tuomitsemaan ne yhdessä Isän kanssa:

"Aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, saavat elää. Kuten Isällä on elämä itsessään, hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että hänelläkin on elämä itsessään. Isä on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika."

Todisteet

Entinen hinduguru Rabi Maharaji, joka on kirjoittanut omasta uskoon tulostaan kirjan "Gurun kuolema" kertoi Suomessa käydessään, että hänen unelmansa olisi koota kaikki ne 500 henkeä, joiden hän tietää väittävän olevansa Kristuksia. Hän haluaisi pitää heille evankelioimiskokouksen ja johtaa heidät elävän Jeesuksen Kristuksen tuntemiseen. Sanonta: "Eivät suuret sanat suuta halkaise" pitää paikkansa. Siksi ei ole ihme, että monien Jeesuksen aikalaisten ei ollut helppo tunnustaa Häntä Messiaaksi.

Tekstissämme Jeesus puhuu todisteista, jotka osoittavat Hänen väitteensä tosiksi. Jeesus näki hallitusmiesten ja toki myös meidän epäuskoisen sydämemme ja halusi auttaa heidät uskoon. Hän olisi voinut vedota itseensä totuuden mittana, mutta Hän ei sitä tee. Sen sijaan Hän asettuu juutalaisten tasolle – hehän vaativat kahden ulkopuolisen todistajan lausunto väitteiden tueksi ja toteaa: *"On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että hänen todistuksensa minusta on pätevää."*

Tällä Hän ei kuitenkaan viitannut Johannes Kastajaan, joka oli kylläkin todistanut totuudesta. Johanneksen todistus oli sinänsä totta ja oikeaa. Johanneshan oli todistanut, että Jeesus oli se, joka ottaa pois maailman synnin ja kastaa ihmiset Pyhällä Hengellä. Mutta koska hallitusmiehet eivät suostuneet Johanneksen parannussaan alle eivätkä siksi uskoneet Johanneksen todistusta, Jeesus vetoaa Isän Juma-

lan todistukseen itsestään. Hän teki sen siksi, että Hänen sydämensä halu oli ja on auttaa epäuskoiset uskoon ja pelastukseen: ” *Sanon tämän, että te pelastuisitte.* ”

Uskonnollinen ilottelu

Jeesus leimaa uskonnollisten johtajien asennoitumisen Johannes Kastajaan yhden sortin uskonnolliseksi ilotteluksi. Sellaista esiintyy yhä tänä päivänä, kun kokoonnutaan ehkä suuren ja tunnetun julistajan kokouksiin. Niissä lauletaan ehkä komeasti ylistystä, nautitaan huippuunsa hiotuista esityksistä ja loistavasta puheesta, mutta koska ei aidosti haluta tunnustaa omia syntejä ja taipua parannukseen Jumalan kasvojen edessä, kokouksen ihanat tunnelmat ovat seuraavana aamuna haihtuneet taivaan tuuliin.

Jeesus rakastaa myös näitä uskonnollisia ilottelijoita ja tarjoaa heille Johannesta paljon vahvemmat todisteet ja syyt uskoa Häneen Jumalan lähettämänä Pelastajana.

Jeesuksen teot Jumalan tekoja

Jeesuksen sanojen todiste oli niissä teoissa, jotka Isä Hänen kauttaan teki kaikkien havaittavalla tavalla: *”Ne teot, mitkä Isä on antanut täytettäväkseni, ja mitkä minä teen, todistavat, että Isä on lähettänyt minut.* ” Jeesuksen teot olivat Isän todistetta Hänestä. Ramman parantaminen, moraalinen puhdistaminen niin, että hän pääsi temppeleihin ylistämään Jumala, oli Isän todistetta siitä, että Jeesuksen väitteet tasavertaisuudesta Isän kanssa olivat totta.

Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen muotoaan”. Jeesuksen kuulijat eivät tunteneet Jumalaa.

”Teillä ei ole hänen sanaansa teissä pysyvänä. Te ette näet usko häntä, jonka Isä on lähettänyt.”

”Te pidätte minua jumalanpilkkaajaksi, kun väitän, että Isä ja Minä olemme yhtä. Mutta te ette ole koskaan tunteneet Jumalaa, ette ole koskaan kuulleet Hänen ääntään ettekä nähneet Hänen muotoaan. Juuri siksi te ette tunne Minua.”

Kirjoitusten tehtävä

Järkyttävää näiden miesten pimeydessä oli se, että he tutkivat innokkaasti kirjoituksia, Vanhaa testamenttia. Useimmat heistä osasivat koko Vanhan Testamentin uskoa. Heidän tavoitteensakin oli oikea, kun he halusivat löytää niistä iankaikkisen elämän. Mutta heillä oli väärä käsitys kirjoitusten luonteesta. He ajattelivat, että kirjoitukset sellaisenaan takaisivat heille iankaikkisen elämän. Mutta siinä he olivat väärässä. Kirjoituksia voidaan tutkia ilman että koskaan tullaan tuntemaan elämää. *”Te tutkitte kirjoituksia, koska teillä mielestänne on niissä ikuinen elämä, ja neidän juuri todistavat minusta. Te ette tahdo tulla minun luokseni, että saisitte elämän.”* Kirjoitusten tarkoitus on viedä ihminen Kristuksen luo. Jos ihminen on kuuliainen sanan valolle, se johtaa hänet Jeesuksen luo.

Jos he olisivat lukeneet kirjoituksia oikein, he olisivat joutuneet tunnustamaan, että Jeesuksen tunnusteet olivat juuri niitä, mitä profeetat olivat ilmoittaneet Messias Kuningaan suorittavan. Niistä he olisivat myös voineet tunnistaa, että heiltä puuttui se Jumalan läsnäolon kirkkauden tunto, joka Mooseksella oli ollut. Sen he olisivat voineet nähdä Jeesuksessa, jos vain he olisivat ennakkoluulottomasti katselleet, mitä Hän teki heidän keskellään. Heillä olisi ollut silloin mahdollisuus Jeesuksessa nähdä samaa, mitä Mooses sai aikanaan nähdä.

Tänäänkin on ikävä kyllä ihmisiä, jotka ovat käyttäneet koko elämänsä Raamatun tutkimiseen, mutta viimeisillä metreillään täällä ajassa tunnustavat, etteivät he ole uskoneet mitään sen sisällöstä. Raamatun lukeminen ja tutkiminen ei pelasta ketään, ellei ihminen suostu kohtaamaan sitä Jeesusta, Persoonaa, joka puhuu meille Raamatussa. Vain Jeesus antaa elämän, eivät kirjoitukset sellaisenaan.

Jos he ja me tulemme Jumalan sanan todistuksen perusteella Jeesuksen luo eli suostumme Hänen sanansa tuomittavaksi ja toisaalta otamme vastaan Jeesukselta armon ja anteeksiantamuksen, niin saamme elämän. Jeesuksen luo tuleminen on uskoa. Hänestä vuotaa meihin iankaikkisen elämän veden virta.

Parannuksen tekeminen alkaa siitä, että joutuu Jeesuksen sanojen tuomitsemana tunnustamaan, että kaikesta kristillisestä tiedosta huolimatta en ole koskaan tuntenut Jumalaa enkä nähnyt Hänen olemuksensa kirkkautta. Mutta juuri tuon kipeän tosiasian tunnustamisesta lähtee liikkeelle huuto Herran puoleen: ”Luulin tuntevani Sinut, mutta nyt tajuan olevani yhä pimeydessä. Armahda minua, anna valheellisuuteni anteeksi, puhdist sydämeni pyhällä Golgatalla vuodattamallasi verellä, tule minun elämäni Herraksi, pelasta minut!” Tähän huutoon Herra vastaa rientämällä luoksesi ja puhdistamalla sydämesi ja lahjoittamalla sinulle uuden elämän yhteydessään. Saata lähteä kulkemaan yhtä matkaa Jeesuksen kanssa.

Tämän päivän Jeesuksen hylkääjät

Tämän päivän Jeesuksen hylkääjät esittävät syiksi esimerkiksi seuraavia asioita:

1. Jeesuksen Kristuksen seuraaminen on liian vaikeaa ja vaativaa. He kuvittelevat löytävänsä helpomman tien tyydyttävään elämään. Mutta löytävätkö he?
2. Kristityn elämä on heistä liian nöyryyttävää. Heistä on saman tekevää kenen tai minkä alaisuudessa he elävät. Mutta onko niin?
3. Monista maksaa liikaa seurata Jeesusta. He eivät halua luopua vallastaan, asemastaan ja rikkauksistaan Kristuksen vuoksi. Mutta ovatko nuo asiat todella heidän omiaan?
4. Kristityn elämä on heistä liian masentavaa, kun he näkevät sääliittäviä uskovaisia. Mutta ovatko epäonnistuneet kristityt riittävä syy hylätä itse Kristus?
5. Kristityn elämällä ei ole heille mitään kosketuskohtaa. Mutta onko tietämättömyys riittävä syy hylätä Jumala?
6. Jotkut ovat kyllä sitä mieltä, että kristityn elämä olisi heille ihan hyvä asia, mutta ei ihan vielä. Mutta suostuuko Jumala odottamaan siihen asti, kun me haluamme kuunnella?

Totuus arvostelijoista

Palatkaamme tekstiimme. Jakeessa 41 Jeesus torjuu arvostelijoidensa väitteen, että Hän olisi samanlainen kuin he. *En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä.* Jeesus ei etsi ihmissuosiota. Hän ei pyri keräämään ihmisjoukkoja ja kannattajia. Hän ei tarvitse ihmiskunniaa, sillä Hän saa kunnian ja kirkkauden taivaalliselta Isältä.

Sitten Jeesus lähtee kuvaamaan kuulijoidensa hengellisen sokeuden tilaa, heidän syntisyyttään ja kapinaansa Jumalaa vastaan. Jeesuksen sanoista kuvastuu pyhä viha niitä kohtaan, jotka eivät ihmeen keskellä näe mitään muuta kuin rituaalien tekemisten yksityiskohtien rikkomista. Mutta ankariin sanoihin sisältyy myös suurta rakkautta näitä ihmisiä kohtaan. Sokeuden vallassa oleville ihmisille pitää kertoa se ja varoittaa siitä, mihin he ovat kulkemassa. Varoittaminen iankaikkisen kadotuksen vaarasta on rakkautta. Jeesus haluaa viedä sokeat valoon.

Vailla rakkautta

Kirjoitusten hallitseminen yhdessä inhimillisen ylpeyden ja kunnianhimon suosimisen kanssa on järkyttävä yhdistelmä: *Minä kyllä tunnen teidät: teissä ei ole Jumalan rakkautta.* Jos kirjoitettu sana olisi saanut vaikuttaa kuulijoissa, sen seurauksena olisi ollut rakkaus, levottomuus kärsivien tähden, levottomuus, joka panee liikkeelle tekemään pelastavaa työtä. Mutta nyt heitä kiinnosti vain rituaalien noudattamisen puhtaus ja ihmisten suosio.

Kunnianhimon vangit

Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee ainoalta Jumalalta?

Epäuskon ja synnin syvin olemus ilmenee siinä, että ihminen etsii itselleen kunniaa toisilta ihmisiltä. Ihminen haluaa olla itse ylimpänä, korotettuna ja toisten ylistämänä ja kehumana. Ihminen haluaa olla kaiken keskipiste, oman elämänsä herra, niin viime kädessä oma jumalansa. Opiskelu, työ, harrastukset, omaisuus, yhteiskunnallinen toiminta, tieteen harjoittaminen, ihmissuhteiden solmiminen ja avioliitto, niin hyviä asioita kuin ne Jumalan luomisen perusteella ovatkin, muodostuvat synnissä elävän ihmisen kunnianhimon temmelyskentäksi. Ylpeys, halu saada kunniaa ihmisiltä on lukemattomien muiden syntien sikiämisvuode. Ihmiskunnian etsiminen tekee uskon Jeesukseen mahdottomaksi.

Voidakseen uskoa Jeesukseen meidän on lähdettävä etsimään sitä kunniaa, joka tulee yksin Jumalalta. Sehän tarkoittaa käytännössä sitä, että lähdemme noudattamaan Hänen tahtoaan, rakastamaan Häntä ja toisia ihmisiä. Mutta jos ja kun me sitä yritämme oman luontomme varassa, joudumme epätoivoon. Emme kykene siihen. Mutta juuri siinä tilanteessa, oman mahdottomuutemme tajunneina emme näe mitään muuta tietä eteenpäin, kuin Jeesuksen armon. Hänen ristinsä veressä hankitun lunastuksen ja vapautuksen synnin syyllisyydestä ja vallasta. Joudumme menemään Jeesuksen luo. Ja sehän on juuri uskoa.

Tuomio tulee

Lopuksi Jeesus osoittaa, että Mooseksen ja koko Vanhan testamentin arvovalta perustuu Jeesukseen. Mooseksen sanan oikea tutkiminen ja vastaanottaminen johtaa väistämättä Kristuksen luo. Ellei Moosesta oteta todesta, ei Jeesustakaan uskota: *Älkää luulko, että minä syytän teitä Isän luona. Teidän syyttäjänne on Mooses, johon te olette panneet toivonne. Jos te uskoisitte Moosesta, uskoisitte minuakin, sillä minusta hän on kirjoittanut. Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te voisitte uskoa minun sanojani?"*

Vaikka Jeesus ei tullut ihmisiä tuomitsemaan vaan pelastamaan, Hänen on pakko tänäänkin varoittaa meitä siitä, että viimeinen tuomio tulee. Silloin tuomion peruste on se, kuinka paljon olemme saaneet Jumalan valoa. Ne, jotka eivät ole Raamattua koskaan lukeneet, tuomitaan yleisen ilmoituksen valossa. Hekin tietävät ja tuntevat Jumalan olemassaolon Jumalan luomisteoissa ja omantunnon todistuksessa. Me taas, jotka Raamattumme tunnemme tuomitaan sen mukaan, kuin sitä olemme ymmärtäneet.

Koska siis tuomio tulee, meidän tulee nyt paeta sen Jeesuksen Kristuksen luo, joka yksin voi meidät kadotuksesta pelastaa. Häneen turvautuessamme saammekin tuomion Hänen teoistaan. Hänen täydellinen vanhurskautensa ja kuuliaisuutensa Isälle luetaan meidän teoksemme ja meidän tekemme Hänen teokseen. Hän sai meidän teoistamme Golgatan hylkästuomion. Me saamme Hänen teoistaan taivaan kirk-

kauden. Paetkaamme siis tänään Hänen turviinsa!

Tie Jeesuksen luo on yhä auki

Markku Huttunen Karttulasta todisti Japanissa käydessään näin:

Minulla on ollut se etuoikeus, että olen saanut elää lapsuuteni ja nuoruuteni uskovassa kodissa.

Isovanhempani olivat uskovia, samoin omat vanhempani olivat ottaneet Kristuksen vastaan avioliittonsa alkuvaiheessa. Näin ollen olen ollut kristillisen opetuksen ja esirukousten kohteena pienokaisesta alkaen. Myös vanhempieni elämä todisti heidän uskonsuhteestaan Jumalaan.

Vaikka sain kodissani kristillisen kasvatuksen murrosikäni tullessani maailman riennot alkoi vetää puoleensa. Kunnioitin vanhempiani käymällä kirkossa mutta samanaikaisesti kävin tansseissa, aloin tupakoida ja alkoholi tuli mukaan viikon vaihteisiin. Myös Jumalan hyvät lahjat elämää varten kuten seksuaalisuuden, vihollinen ja omat himot saivat valtaansa. Synti-houkutukset voittivat minut.

Jumalan hyvä armollinen tahtohan on ettei kukaan hukkuisi synteineen iankaikkiseen kadotukseen. Niinpä minuakin hän alkoi vetää puoleensa. Jobin kirjassa sanotaan, että kahdesti tai kolmesti jumala kutsuu meitä yhteyteensä. Minutkin Hän asetti kutsunsa eteen selkeästi 17 -vuotiaana. Työnsin siiloin tuon kutsun syrjään vaikka ikävöitsin vastauksia elämän perustalle.

Syntielämä jatkui kunnes Jumala lähetti kotipaikkakunnalle seurakuntaamme nuoren uskovan diakoni-sisaren. Hän alkoi pitää raamattupiiriä joka lauantai-ilta ja kutsui meitä nuoria mukaan.

Syy miksi lauantai-iltana johtui siitä ettemme olisi menneet tansseihin ja juominkeihin, muuta kävimme raamattupiirissä ja sen päälle monesti vielä tansseissa. Koska Jumala oli laittanut elämässäni uuden kutsun päälle tällaisesta kaksinaiselämästä johtui ”henkinen” krapula.

Kysyin mm. isältäni, että onko olemassa ketään pappia joka osaisi sanoa hengelliset asiat selkeästi ja suoraan. Hän mainitsi että on. (Hän varmaan iloitsi jo tästä kysymyksestä).

Tuo mainitsemani diakoni oli saavuttanut meidän nuorten luottamuksen. Kerran hän sanoi, että nyt pojat lähdemme läheiseen kaupunkiin hengelliseen kokoukseen. Ja niin me lähdimme, koska hän käski. Siellä eräs nuori pastori vastasi kaipuuseeni suoralla puheella. Hän julisti, että nyt te pojat istutte täällä kokouksessa mutta kohta te olette tuolla ryyppäämässä, tanssimassa ja huoraamassa. Se on väärin, sillä näin sanoo Herra, ja hän otti useita Raamatun kohti, joilla osoitti Jumalan tien. Nyt kuulin selkeän julistuksen enkä loukkaantunut siitä koska olin etsikon ajassa.

Mutta pastorin kysymykseen, onko minulla asiat elävän Jumalan kanssa kunnossa, vastasin hyvin vältteleväsi, ja lähdin ulos.

Meni muutama kuukausi, kun olin toisessa tilaisuudessa jossa puhui eräs uskoon tullut van- kilanjohtaja. Hän puhui yhtä kohti käyvästi kuin edellä mainittu pastori synnistä ja armosta.

Tilaisuuden jälkeen kysyin puhujalta, että voiko tulla uskoon vaikka kotona yksin ollessa.

Hän mainitsi, että voi sillä hän on tavannut vankilassaan vankeja jotka ovat tulleet tuntemaan Jeesuksen vankisellissään. Siellä sellissä on kyllä ollut heillä Raamattu, josta ovat löytäneet pelastuksen. Tämä vankilanjohtaja katsoi minuun ja sanoi, että sinulla taitaa olla asiaa Jumalalle.

Myönsin ja menimme sivummalle ihmisjoukosta. Hän rohkaisi minua kertomaan Jumalalle niistä asioista, jotka minua painavat ja hän rippi-isänä julistaa ne anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä. Silloin olin elämäni tienhaarassa. Sielunvihollinen Saatana kuiskutti korvaani, että nyt älä polvistu tuon miehen viereen, sillä silloin menetät kaiken, ystäväsi tuttavasi ja elämäsi.

Mutta tämä vihollinenhan on valheenruhtinas ja valheen isä. Se valehteli. Sain voiman polvistua tuon miehen viereen tunnustaa Jumalalle syntini. Kun kuulin synninpäästön sanat kohdalleni Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä koin valtavan rauhan sydämessäni. Tiesin että Jumala ei muista minun syntejäni enää. Sain Pyhän Hengen ja rauhan. Pyhä Henki alkoi avata myös siitä alkaen Jumalan Sanaa Raamattua. Kohdallani kävi toteen Joh. 1:12 sanat ”kaikille jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille jotka uskovat hänen nimeensä”.

Todistan että tämä suuri Jumalan armo on meille syntisille tarjolla tänäkin päivänä.

Entä Sinä?

Meillä on tänään riittävä määrä todisteita siitä, että Jeesus on Pelastaja ja tie lan-kaikkiseen elämään Isän yhteydessä. Otammeko Raamatun antamat todisteet sellaisenaan vastaan vai nousemmeko suuressa ylpeydessämme niiden yläpuolelle ja julistamme itsemme kaiken mitaksi? Jos haluat löytää elämän, se on Raamatussa ilmoitetussa Jeesuksessa. Herra kutsuu Sinua tänään luokseen!

Sinulle, joka jo vaellat Herran seurassa, kuuluu kutsu syvempään Herran tuntemiseen. Kun Raamatun peilin välityksellä katselet Jeesuksen kasvoja, löydät paikan, jossa Sinun ei tarvitse enää etsiä omaa kunniaasi vaan saat iloita ja ylistää Herrasta. Herra kutsuu Sinua yhä uudestaan katselemaan Sanan kautta omia kasvojaan. Niitä katsellessasi Pyhä Henki muuttaa sinua saman kuvan kaltaisuuteen ja elämän veden virta pääsee leviämään myös Sinun kauttasi.